

Sygn. akt I C 878/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: S. N.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2016 r. w S.

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powoda **A. S.** kwotę **31.391,57 zł.** (trzydzieści jeden tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt jeden złotych i 57/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 28.09.2013 r. do dnia 31.12.2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 4.587,00 zł. (cztery tysiące pięćset osiemdziesiąt siedem złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 820,13 zł. (osiemset dwadzieścia złotych i 13/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 878/14

UZASADNIENIE

Powód A. S. wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 31.394,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.09.2013 r. do dnia zapłaty tytułem uzupełnienia należnego odszkodowania za szkodę wyrządzoną w jego samochodzie na skutek kolizji z samochodem objętym ubezpieczeniem przez pozwanego. Powód wskazał, iż nie zgadza się z kalkulacją sporządzoną przez pozwanego, która wg niego jest zaniżona. Powód zakwestionował to, że ustalona wysokość szkody przez pozwanego nie jest prawidłowe zarówno w zakresie kosztów robót naprawczych jak i wycenie części zamiennych. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, wskazując w uzasadnieniu, iż w toku postępowania likwidacyjnego sporządził kalkulację ofertową naprawy pojazdu opiewającą na 10.951,37 zł. Pozwany przeprowadził analizę przedmiotowej szkody i w wyniku poczynionych ustaleń uznał, że powód w 80% przyczynił się do powstania kolizji, a tym samym do powstania szkody. Pozwany swoje stanowisko znajduje w tym, że powód wielokrotnie był uczestnikiem wielu kolizji samochodowych. Nadto okoliczności te spowodowały, że pozwany wystąpił w dniu 13.01.2014 r. do Komendy Wojewódzkiej Policji w G. z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przez powoda przestępstwa. W ocenie

pozwanego wypłacona kwota odszkodowania pozwala na przywrócenie pojazdu poszkodowanego do stanu sprzed kolizji i wypłacone odszkodowanie w pełni zrekompensowało szkodę w pojeździe powstałą na skutek zdarzenia z dnia 27.08.2013 r. Pozwany zakwestionował datę początkową, od której powód domaga się naliczania odsetek ustawowych od kwoty dochodzonej pozwem, gdyż odszkodowanie wypłaca się w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, a ponadto w razie sporu co do wysokości odszkodowania należą się odsetki od daty wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. był właścicielem samochodu marki M. (...) o nr rej. (...).

bezsporne

Samochód M. (...) o nr rej. (...) został sprowadzony z Niemiec i dokonano odprawy celnej tego pojazdu. W dniu 08.01.2013 r. została w Oddziale celnym w S. złożona deklaracja (...) dotycząca przedmiotowego pojazdu. Określono wartość pojazdu na kwotę 37.908,00 zł. Oględziny sporządzono pod względem przebiegu ponadnormatywnego. Określono na dobry stan pojazdu

dowód: k. 134-151 pismo Urzędu Celnego w S. z dnia 08.12.2014 r. wraz z załącznikami

W dniu 27.08.2013 r. miało miejsce zdarzenie wskutek którego uszkodzeniu uległ samochód należący do A. M. B. o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia miał wykupioną P. OC u (...) Spółki Akcyjnej w W..

Sprawca zdarzenia M. S., poruszając się swoim samochodem nie zauważył znaku D-48 (skrzyżowniaie równorzędne) i myśląc, że porusza się drogą z pierwszeństwem przejazdu nie ustąpił pierwszeństwa nadjeżdżającemu z prawej strony powodowi A. S..

dowód: k.9, K. 127 - oświadczenie sprawcy szkody, k. 128-129 zeznania świadka M. S., k. 130-132 zeznania powoda A. S., częściowa opinia biegłego: k. 162-184 - opinia pisemna biegłego z zakresu szacowania szkód komunikacyjnych, 245-246 -załączniki do opinii ustnej, k.247-249, opinia ustna uzupełniająca biegłego z zakresu szacowania szkód komunikacyjnych

Szkoda została zgłoszona do (...) Spółki Akcyjnej w W. w dniu 28.08.2013 r.

dowód: dokumenty w aktach szkody

(...) Spółka Akcyjna w W. uznał swoją odpowiedzialności za szkodę i wypłacił A. S. kwotę 2.190,27 zł. jako odszkodowanie za szkodę powstałą w jego pojeździe na skutek przedmiotowego zdarzenia, stosując potrącenie 80 % z tytułu przyczynienia się powoda do zaistniałego zdarzenia.

dowód: k. 14- pismo z 25.09.2013 r., k. 10-13 kosztorys,

Powód nie zgodził się z tą kalkulacją, sporządzając własną na kwotę 33.584,40 zł. brutto.

dowód: k. 15-20 - kalkulacja szkody

Pismem z dnia 13.01.2014 r. (...) Spółka Akcyjna w W. powiadomił Komendę Wojewódzką Policji w G. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez A. S..

dowód: k. 40-41 - zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, k. 42-43 pismo z dnia 18.07.2013 r., k. 44-46, 47-49, 53-55, 56-58, 59-61, 62-64, 65-76, 68-70, 71-73, 74-76, 77-79, 80-82, k.86-88, 89-91, 92-94, 95-97, 98-100, 101-103, 104-106, 107-109 druki zgłoszenia szkody.

Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. poinformował, że obręb ul. (...) w S. w dniu 01.03.2013 r. został wprowadzony znak D-48 (skrzyżowanie równorzędne). Zmiana stałej organizacji ruchu określająca pierwszeństwo przejazdu nastąpiła w maju 2014 roku.

dowód: k. 116- pismo z 08.09.2014 r., k. 117 notatka służbowa z dnia 17.01.2013 r., k. 118-119 mapka ewidencyjna S. w obręb ul. (...)

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych całkowitych kosztów naprawy samochodu marki M. (...) nr rejestracyjny (...) wyniosła 33.581,84 zł.

dowód: k. 162-184 - opinia pisemna biegłego z zakresu szacowania szkód komunikacyjnych, 245-246 -załączniki do opinii ustnej, k.247-249, opinia ustna uzupełniająca biegłego z zakresu szacowania szkód komunikacyjnych

Sąd zważył.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Pozwany w niniejszej sprawie nie kwestionował sprawstwa osoby, która jechała pojazdem ubezpieczonym u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej. Nie kwestionował zatem swojej odpowiedzialności, za zaistniałą w dniu 27.08.2013 r. szkodę, uznając tę odpowiedzialność co do zasady.

Zatem należało uznać, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za zdarzenie z dnia 27.08.2013 r. - na mocy łączącej go umowy o ubezpieczenie w zakresie OC pojazdu, którego kierujący był sprawcą kolizji drogowej, na skutek której został uszkodzony pojazd marki M. (...).

Między stronami była sporna wysokości odszkodowania i okoliczności, czy powód przyczynił się, czy nie przyczynił się do powstania szkody.

Kwestię wypłaty odszkodowania z OC sprawcy zdarzenia regulują przepisy ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z 2003 r.). Wspomniana ustawa reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem obowiązkowym m.in. pojazdów mechanicznych (art. 4 ust. 1 cyt. Ustawy). Przepis art. 9 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikiem z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób za które ponosi on odpowiedzialność. Z kolei z treści art. 13 ust. 1 ww. ustawy wynika, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu, a w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2).

Pojęcie szkody oraz zasady ustalania jej wysokości w przypadku ubezpieczyciela określają przepisy art. 361 i art. 363 kc. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje jedynie przez zapłatę na podstawie art. 363 § 2 k.c. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego jest ustalana wg sumy cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu z daty ustalenia odszkodowania.

Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić.

Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (tak też: G. Bieniek w "Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe", Lexis Nexis, W-wa 2006 r. s. 145).

W celu określenia wysokości odszkodowania należało ustalić wysokość kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, uszkodzonego na skutek zdarzenia w dniu 27.08.2013 r.

Sąd oparł się przy ustalaniu tejże wysokości na opinii biegłego sądowego, która została sporządzona w sposób jasny i czytelny, zgodnie z wiedzą wymaganą przy tej specjalności.

Pozwany i powód wnieśli zarzuty do opinii biegłego i wnieśli o wydanie opinii uzupełniającej.

W ocenie Sądu biegły w opinii ustnej ustosunkował się do wszystkich zarzutów powoda i pozwanego, wyjaśniając wszelkie wątpliwości, które pojawiły się w sprawie - odnośnie wysokości szkody.

Według biegłego wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych całych kosztów naprawy samochodu powoda powinna wynieść w sumie 33.581,54 zł brutto.

Biegły ustalił uśrednione stawki roboczogodziny stosowane w zakładach branży motoryzacyjnej regionu (...) w roku 2011 w wysokości 80/90 zł./rbh.

Przyjęta przez biegłego stawka za robociznę umożliwia przywrócenie stanu samochodu sprzed szkody, zwłaszcza, iż w niniejszej sprawie właściciel pojazdu wybrał rozliczenie kosztorysowe. Natomiast stawki przyjęte przez pozwanego zmuszałyby powoda do wykonania naprawy w warsztacie wykonującym naprawy poniżej średniej wartości stawek na rynku lokalnym, do czego pozwany nie był uprawniony pomimo wybrania kosztorysowego rozliczenia szkody.

Biegły ustalając koszty części zamiennych przyjął wartość części oryginalnych.

Sąd przyjął te wyliczenia za wiarygodne, gdyż należy mieć na uwadze, iż pełne odszkodowanie powinno zawierać nie tylko uwzględnienie przeciętnej ceny roboczogodziny, obowiązującej na danym obszarze, ale również ceny części oryginalnych, stosowanych przez serwis danej marki pojazdu. Nie można pozbawiać poszkodowanego na skutek kolizji możliwości naprawienia szkody przy pomocy części oryginalnych, zwłaszcza, iż zastosowanie części nieoryginalnych powodowałoby podniesienie kosztów naprawy związanych z dopasowaniem części do oryginalnych części zamontowanych w samochodzie, a tym samym zysk z zastosowania tychże części byłby iluzoryczny i na pewno powodowałby znaczne obniżenie jakości wykonanej naprawy.

Odnośnie kwestii przyczynienia się powoda do zaistniałego zdarzenia nie sposób przyjąć za biegłym, iż powód przyczynił się do tego zdarzenia.

Przepis art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1137) brzmi: "Kierujący pojazdem, zbliżając się do skrzyżowania, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pojazdowi nadjeżdżającemu z prawej strony, a jeżeli skręca w lewo - także jadącemu z kierunku przeciwnego na wprost lub skręcającemu w prawo".

W ocenie Sądu analiza art. 25 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym, prowadzi do przekonania, iż obowiązek szczególnej ostrożności i obowiązek ustąpienia pierwszeństwa spoczywa na kierującym pojazdem zbliżającym się do skrzyżowania równorzędnego, w stosunku do pojazdu nadjeżdżającego z prawej strony. Ze sformułowania tego przepisu i zastosowania funktora (spójnika) "i" wynika koniunkcja, a więc konieczność spełnienia obu tych warunków na raz przez zbliżającego się do skrzyżowania równorzędnego, w stosunku do pojazdu nadjeżdżającego z prawej strony. Jak wynika z zeznań powoda, miał on ograniczoną zdolność obserwowania drogi w obrębie skrzyżowania i mógł zakładać, iż jakkolwiek pojazd nadjeżdżający z lewej, musi ustąpić mu pierwszeństwa przejazdu.

W ocenie Sądu, odmiennie niż wskazał to biegły w opinii, nie można przypisać powodowi przyczynienia się do powstania szkody.

Mając na względzie, iż pozwany wypłacił odszkodowanie w wysokości 2.190,27 zł., zatem ustaloną kwotę odszkodowania należało pomniejszyć o należność wypłaconą co dało kwotę 31.391,57 zł., o czym orzeczono w pkt I wyroku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Odnosnie wysokości szkody powiększonej o podatek VAT należy wskazać, iż na podstawie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17.05.2007 r. (III CZP 150/06, publ. OSNC 2007/10/144, biul. SN 2007/5/9), z którą Sąd orzekający w pełni się zgadza - odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, ustalone wg cen części zamiennych i usług, obejmuje kwotę podatku od towarów i usług (VAT) w zakresie, w jakim poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego.

Odnosnie odsetek należy wskazać, iż na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) pozwany był obowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody przez uprawnionego lub pokrzywdzonego. Zgłoszenie szkody miało miejsce w dniu 28.08.2013, a tym samym zasadnym było zasądzenie odsetek od kwoty 31.391,57 zł od dnia 28.09.2013 r. Orzeczenie o odsetkach znalazło oparcie również w treści art. 481 § 1 kc.

O kosztach postępowania sądowego postanowiono w myśl art. 100 k.p.c., zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swojego żądania.

W niniejszej sprawie powód wygrał w 99,99 %, a zatem należało uznać iż przegrał postępowanie w nieznaczej części. Zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda wszystkie koszty poniesione przez powoda, a na które złożyły się: opłata od pozwu (1.570 zł.), wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości ustalonej na podstawie § 6 pkt 5 rozp. MS z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (2400 zł.), zaliczka na poczet biegłego (600 zł.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł.) - łącznie 4.587,00 zł.

Z uwagi na to, iż w sprawie powstał koszt z tytułu opinii biegłego, a którego nie pokrywała w całości zaliczka uiszczona przez powoda, brakującą część należało nakazać ściągnąć od pozwanego (jako strony przegrywającej postępowanie) na rzecz skarbu Państwa - SR w Słupsku - w wysokości 820,13 zł. (1.420,13 zł. - 600 zł.) - art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych sprawach cywilnych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.